

Tablet over, hvad der udgør et passende beløb til dækning af udgifter til advokatsalær i inkassosager af sædvanlig karakter.

Sagsgenstandens værdi	Salær (ekskl. moms)
indtil 2.500	500
2.501-5.000	750
5.001-10.000	1.250
10.001-25.000	1.750
25.001-50.000	2.250
50.001-100.000	2.750
100.001-200.000	3.500
200.001-350.000	4.500
350.001-500.000	6.000

Tabellen omfatter sager, hvor sagsøgte tager bekræftende til gemåle i svarkriftet, eller hvor sagsøgte helt udebliver.

Salæret fastsættes som udgangspunkt til den angivne takst. Har sagsøgeren ikke haft grundlag for at betragte sagen som en inkassosag før sagsøgtes anerkendelse af kravet i svarkriftet eller udeblivelse, kan salæret efter anmodning fra sagsøgeren fastsættes til et højere beløb.

Tabellen omfatter ikke sager med en økonomisk værdi over 500.000 kr. I sådanne sager vil salæret skulle ansættes efter et skøn.

Retsplejerådet foreslår, at de sagsomkostningsbeløb, som fremgår af taksterne for inkassoretssager, skal inkludere (standardiserede) udgifter til advokatbistand til udenretslige inkassoskridt før sagens anlæg. Taksterne skal således efter Retsplejerådets opfattelse fastsættes på et sådant niveau, at de ud over advokatbistand til selve inkassoretssagen ud fra en gennemsnitsbetragtning også dækker advokatbistand til forudgående udenretslige inkassoskridt. Der bør derfor efter Retsplejerådets opfattelse ikke ved siden af et tilkendt sagsomkostningsbeløb til dækning af advokatbistand være mulighed for at få dækket udgifter til *advokat* efter rentelovens regler om udenretslige inkassoomkostninger. Derimod bør der efter Retsplejerådets opfattelse ikke være noget til hinder for ved siden af sagsomkostninger efter retsplejelovens regler at få dækket eventuelle rykkergebyrer, inkassogebyr og/eller udgifter til egeninkasso eller til fremmedinkasso hos en autoriseret *inkassovirksomhed* efter rentelovens regler om udenretslige inkassoomkostninger.

Retsplejerådet anfører, at man alternativt kunne vælge at nedsætte sagsomkostningstaksterne for inkassoretssager, således at de ikke længere gav dækning for udgifter til forudgående udenretslige inddrivelsesskridt ved advokat. Rådet peger på, at der i givet fald ville skulle opereres med to sæt takster, ét for sager, hvor fordringshaveren har haft udgifter til advokat til forudgående udenretslige inddrivelsesskridt, og ét for sager, hvor dette ikke er tilfældet. Sidstnævnte sæt af takster ville ikke skulle nedsættes i forhold til de sagsomkostningsbeløb, Retsplejerådet foreslår, ef-

tersom en advokat, der antages af fordringshaveren til at føre en inkassoretssag, har en selvstændig forpligtelse til at undersøge, om forudgående inddrivelsesskridt er i overensstemmelse med reglerne i inkassoloven, renteloven og bekendtgørelsen om udenretslige inddrivelsesomkostninger, herunder også når de forudgående inddrivelsesskridt er foretaget af en autoriseret inkassovirksomhed.

Retsplejerådet finder det imidlertid mest hensigtsmæssigt, at udgifter til advokat i forbindelse med forudgående udenretslige inddrivelsesskridt i overensstemmelse med fast og langvarig tradition fortsat indgår i de indenretslige sagsomkostninger – også selv om sådanne advokatudgifter ud fra en strengt logisk betragtning egentlig må siges at være udenretslige inkassoomkostninger.

2.2.5. Retsplejerådet finder, at den gældende regel om, at retten træffer bestemmelse om sagsomkostninger, selv om der ikke er nedlagt påstand herom, jf. retsplejelovens § 328, bør opretholdes.

Retsplejerådet har overvejet, om parterne i højere grad bør høres, før retten træffer afgørelse om sagsomkostninger. Det forekommer umiddelbart at være rimeligt, hvis retten i alle tilfælde, hvor den overvejer af egen drift at træffe en afgørelse, hvor den tabende part helt fritages for at erstatte modparten dennes omkostninger, giver parterne lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet. Det samme gælder, hvor retten overvejer af egen drift at afvise dækning for udgiftsposter, som den vindende part udtrykkeligt har angivet som sagsomkostning.